

До Научното жури за провеждане на конкурса за доцент в ЮФ на ПУ „Паисий Хилендарски“ по професионално направление 3.6 Право (Гражданско и семейно право), обявен в ДВ, бр. 98/19.11.2024 г.

СТ А Н О В И Щ Е

от доц. д-р Ангел Йорданов Шопов от ЮФ на ПУ „Паисий Хилендарски“

Уважаеми членове на научното жури,

1. Със заповед № РД 22-67/16.01.2025 г. на Ректора на ПУ „Паисий Хилендарски“ съм назначен за член на научното жури за провеждане на конкурс за доцент в Юридическия факултет на ПУ „Паисий Хилендарски“ по професионално направление 3.6 Право (Гражданско и семейно право). Конкурсът е за нуждите на Катедрата по Гражданскоправни науки на ЮФ на Пловдивския университет и е обоснован с хорариум за лекции по задължителната учебна дисциплина „Семейно и наследствено право“.

2. До участие в конкурса са допуснати двама кандидати:

- д-р Димитър Симеонов Топузов, който е главен асистент в Катедрата по Гражданскоправни науки на ЮФ на ПУ (КГПН) и адвокат;

- д-р Иван Петков Мангачев, адвокат.

От представените документи се вижда, че двамата кандидати са магистри по право - съответно Димитър Топузов на ПУ „Паисий Хилендарски“ (2009), Иван Мангачев на СУ „Св. Климент Охридски“ (1998). Те също са и доктори по право с дисертации от областта на гражданското право - Димитър Топузов защитава дисертационен труд на тема „Нищожност на брачния договор“ (2015), Иван Мангачев защитава дисертационен труд на тема „Договорите за финансово обезпечение“ (2008). Автори са на монографии, публикувани на основа на дисертациите.

И двамата кандидати имат стаж като преподаватели по право във ВУ. Г-н Топузов е назначен за асистент в ЮФ през 2014 г., от 2016 г. след конкурс заема академичната длъжност главен асистент. Провежда семинарни занятия и лекции за студенти юристи по Семейно и наследствено право (СНП) и Гражданско право – обща част, участва в изпитите по тези дисциплини. Има издадено помагало по СНП (в съавт.), претърпяло 3 издания. Секретар на КГПН (2016-2022), научен секретар на ЮФ от 2020 г. по академично развитие.

Г-н Мангачев е главен асистент в департамент „Право“ на НБУ над 13 години (01/10/2005 – 30/08/2019), после продължава (може би като хоноруван преподавател на неюристи) до края на академичната 2021-22 г. Провежда семинарни занятия и лекции за студенти юристи по Търговско право и лекции за неюристи по Банково право, Борсово право и Правен режим на международното финансиране. Лектор в други институции у

нас и чужбина, включително и в момента. Повечето от тях не са ВУ или научни организации.

От представената документация по конкурса може да се заключи, че двамата кандидати 1) са заемали академичната длъжност асистент или гл. асистент повече от две години и 2) нямат доказано плагиатство. **Спазени са от минималните национални изисквания** по чл. 2б, ал. 2 и 3 и чл. 26 Закона за развитие на академичния състав на РБ (ЗРАС), чл. 1а и чл. 53 Правилника за прилагане на ЗРАСРБ (ППЗРАС), чл. 65 Правилника за развитието на академичния състав на ПУ „Паисий Хилендарски“ (ПРАСПУ). Тъй като допълнителни изисквания за заемане на академичната длъжност „доцент“ не са приети, за спазването им не се следи в настоящата процедура (арг. чл. 1б, ал. 5 ЗРАС, чл. 65, ал. 3 ПРАСПУ).

3. За участие в конкурса двамата кандидати са представили следните публикации

3.2.1. Гл. ас. д-р Д. Топузов – общо 15 публикации:

- хабилитационен труд, монография - Принципите на европейското семейно право и възможностите за развитие на българското имуществено-брачно законодателство. С., Сиела, 2024, 302 с.;

- глави от колективна монография - Todorova, V., St. Stavru, D. Topuzov. Republic of Bulgaria – In International Encyclopedia of Laws: Family and Succession Law, edited by Walter Pintens. Alphen aan den Rijn, Kluwer Law International, 2022, 324 p.;

- 13 статии/доклади - Принципите на европейското семейно право – основни характеристики, правна природа и отграничения. – В: Правото в XXI век – предизвикателства и перспективи. Том 1. Пловдив, УИ „Паисий Хилендарски“, 2023, 373-387; Ще бъде ли суспендирано действието на избрания имущественобрачен режим при последващо поставяне на някого от съпрузите под запрещение? В подкрепа на утвърдителния отговор. – В: Брак и отношения между съпрузите. Дискуссионник по семейно право. Пловдив, УИ „Паисий Хилендарски“, 2022, 76-93; Принципи на европейското семейно право относно имуществото, издръжката и наследствените права на двойките във фактически съюзи. (в съавт.) – Правна мисъл, 2021, № 3-4, 62-77; Преглед на подбрани решения от практиката на Върховния касационен съд за 2019-2020 г. по въпросите на родителското отчуждение и личните отношения на детето с баби и дядовци. – Електронно издание „Предизвикай правото!“; Принципи на европейското семейно право относно имуществените отношения между съпрузите. – Правна мисъл, 2020, № 4, 3-22; Проблеми на завещателната дееспособност. – *Ius romanum*, I/2020,335-358; Is post-divorce spousal maintenance in Bulgarian law obsolete? – In: Family Law and Family Realities. Conference book – 16th World Conference of the International Society of Family Law. Eleven International Publishing, 2019; Преглед на подбрани решения от най-новата практика на ВКС по въпроси на семейното право, 2019. – Електронно издание „Предизвикай правото!“; *De lege ferenda* за защитата на наето семейно жилище. – Правна мисъл, 2018, № 4, 48-60; Относно формата за действителност на брачния договор. – Собственост и право, 2018, № 2, 43-51; Представителството между съпрузи в светлината на Принципите на европейското семейно право. – *Studia iuris*, 2017, № 1; Значението на Принципите на европейското семейно право за усъвършенстване на защитата на семейното жилище. – В: Soft law и развитието на съвременното право. С., Сиби, 2017, 169-187; Може ли да се претендира

частична трансформация при одобрено от бракоразводния съд споразумение за съсобственост? Практически въпроси при липса на уговорка за съотношението на дяловете. – Собственост и право, 2016, № 6, 41-47;

3.2.2. Д-р И. Мангачев представя общо 15 публикации:

- хабилитационен труд, монография - Окончателност на сетълмента. Правна уредба. С., Сиела, 2013, 283 с.;

- общо 14 статии/ доклади - Protection of immovables in European legal systems. Santisteban, S. and P. Sparkes (eds.), The Common Core of European Private Law. Cambridge, Cambridge University Press, 2015; TARGET 2 and Settlement Finality. - Acta Universitatis Danubius. Juridica, Vol 7, No 1 (2011); Активната солидарност и нейното приложение в банковото кредитиране. - Търговско и облигационно право, 2024, № 11; Законът за обявяване държавна собственост имотите на семействата на бившите царе Фердинанд и Борис и на техните наследници – национализация, експроприация, конфискация или етатизация? - В: Творчеството на проф. Константин Кацаров през призмата на съвременното право. С., НБУ, 2024, 186-202; За codex rationes, codex (ratio) accepti et expensi и receptum argentarii, 2017, Грамада; За банковите понятия „влог“, „депозит“ и „сметка“, 2018, Грамада; Правните форми на национализацията в банковия сектор съпоставка и кратък коментар на директива 2014/59/ЕС. - Търговско и облигационно право, 2014, № 8; Национализацията на „Франко-българската банка“, 2018, Грамада; Еднообразните правила за гаранциите платими при поискване (ЕПГПП) и българската съдебна практика, Грамада; Искът по чл. 71 ТЗ, 2017, Грамада; Производството по стабилизация – минало, настояще и близко бъдеще, 2017, Грамада; Платежната транзакция в европейското и в римското право, Ius Romanum, 2017, № 2, 491-500; Участници в система с окончателност на сетълмента, 2015, Грамада; Принудителното отчуждаване и национализацията като форми на одържавяване. - Собственост и право, 2009, № 6.

Представените от кандидатите трудове имат свой съответен ISBN/ISSN, който за краткост пропускам. Те не повтарят публикациите, послужили за придобиването на ОНС „доктор“.

4. Оценка на публикациите, представени от двамата кандидати за участие в конкурса

4.1. На д-р Димитър Топузов

4.1.1. Представената монография (Принципите на европейското семейно право ...) отговаря изцяло на изискванията за такъв научен труд, предвидени от § 1, т. 10 ДР ЗРАСРБ. Съдържа 277 с. текст без библиографията и приложенията. Трудът е структуриран в три глави. Изводите от изследването са полезни при евентуално усъвършенстване на уредбата на съпружеските имуществени права и задължения. Обект на изследване са общите съпружески права и задължения, понеже те са ядрото на брачното правоотношение. Не остават без разглеждане и личните права и задължения, които са непосредствено свързани с имуществените.

Глава първа е посветена на особеностите на Принципите - структура и съдържание; характеристики; организация, която ги е създала; сравнение с други правни понятия. Тук много сполучлив и полезен е обзорът на ПЕСП с извършените препратки към българските

правни разрешения. Като белег на сериозна задълбоченост може да се посочи проследяването на практиката у нас, която се е позовавала на други източници на гъвкаво право, не и на ПЕСП (бел. 205).

Глава втора оценява съответствието на българската уредба на имуществено-брачните отношения с Принципите. Убедителни са препоръките за предвиждане на по-разгърнатата национална уредба на първичния режим на общите лични и имуществени съпругески права и задължения. Съчетано с тенденциите, характерни за националната ни съвременна уредба, след многостранна и убедителна аргументация се обосновава нуждата от сравнение и заимстване на разрешенията на ПЕСП. На тях до момента местната доктрина и практика не са отделили подобаващо внимание (95-98). Анализът продължава със сравнение на разрешенията на СК и ПЕСП по участие на съпрузите в покриване на нуждите на семейството, защитата на семейното жилище, представителството и задължението за информация между съпрузи и др.

Една от ценностите на изследването е, че ПЕСП не се приемат *a priori* за най-добрия модел на регулиране. Така например, след като авторът разглежда последиците от нарушение на уредбата на защитата на семейното жилище по ПЕСП и ги разграничава от тези на унищожаемостта (с. 136), той подлага разрешението на ПЕСП на аргументирана критика. Критично анализирани са уредбата на чл. 26 СК и задължителната съдебна практика по въпроса (144-152). Това естествено налага извода за отклонение от възприетия от ПЕСП модел.

Глава трета е посветена на перспективите на усъвършенстване на националната уредба. Тук съчинението добива своя завършен вид с аргументацията и предложените след нея текстове *de lege ferenda*. Въз основа на заключенията от предходната глава се мотивира въвеждането на непознати за българското право общи съпругески права и задължения – защита на наето семейно жилище, право на съдебно овластяване, задължение за информация. Предлага се и преосмисляне на част от уредбата на съпругеските права и задължения.

По-важни приносни моменти. Предлага се уредба на:

- по-подробен първичен брачен режим;
- иск за присъждане на паричната равностойност на дължимия съпругески принос;
- защитата на семейното жилище сред общите права и задължения на съпрузите;
- защита на наето семейно жилище;
- правило относно съпругеското представителство;
- задължение за информация, което да обезпечи възможността за определяне на други субективни съпругески права.

Подходът на книгата може да се оцени като новаторски, нейната структура - като сполучлива. Тъкмо структурата позволява да се покажат научноизследователските умения на кандидата, като се разгърнат убедително и резултатите от него. Това е умело постигнато – текстът се чете лесно и е разбираем, читателят лесно се ориентира и възприема авторските аргументи.

Критични бележки. Не съм убеден, че у нас обикновено не се различават общите от солидарните задължения, както авторът твърди на с. 66, бел. 138. Забелязах една техническа грешка - Наредбата-закон за брака е от 1945 г., а не от 1944 г. – последната

година фигурира в основния текст на с. 104, докато точната информация е под линия в бел 238.

4.1.2. Глави от колективна монография - Todorova, V., St. Stavru, D. Topuzov. Republic of Bulgaria – In International Encyclopedia of Laws: Family and Succession Law, edited by Walter Pintens. Alphen aan den Rijn, Kluwer Law International, 2022. Световно известна авторитетна поредица, в която публикацията на автора изяснява условията и процедурата за сключване на брак по българското право, правната му природа, последиците от него и недействителността му; наследяването по закон (кръга, редове и квотите на възможните наследници) и по завещание. Такива публикации само могат да се адмирират. Трябва да се уточни, че това е второ допълнено издание на книгата.

4.1.3. Статии / доклади - групирам по следния начин:

- *По въпроси на ПЕСП:* Принципите на европейското семейно право – основни характеристики, правна природа и отграничения; Принципи на европейското семейно право относно имуществото, издръжката и наследствените права на двойките във фактически съюзи (в съавторство); *De lege ferenda* за защитата на наето семейно жилище; Принципи на европейското семейно право относно имуществените отношения между съпрузите (в съавторство); Представителството между съпрузи в светлината на Принципите на европейското семейно право; *Is post-divorce spousal maintenance in Bulgarian law obsolete?*; Значението на Принципите на европейското семейно право за усъвършенстване на защитата на семейното жилище. - Поради сериозната съдържателна приемственост с текста на монографията, заключенията ми за последната важат и тук.

- *По други въпроси на семейното и наследственото право*

- Ще бъде ли суспендирано действието на избрания имущественобрачен режим при последващо поставяне на някого от съпрузите под запрещение? В подкрепа на утвърдителния отговор. – Доразвива (а не повтаря) възгледи на автора, които той е застъпвал в докторската си дисертация, не повтаря и публикация, представена за придобиването на ОНС „доктор“.

- Преглед на подбрани решения от практиката на Върховния касационен съд за 2019-2020 г. по въпросите на родителското отчуждение и личните отношения на детето с баби и дядовци. Разискваните въпроси не са достатъчно уредени, нито пък изследвани от правната доктрина до момента. Поради това текстът има научна новост и е полезен за правното познание и практика.

- Проблеми на завещателната дееспособност (*Ius romanum*, I/2020, 335-358) - предвид обема на творбата, я окачествявам като студия, тъй като е над 20 с. Изяснява се обхватът на изискванията за завещателна дееспособност (чл. 13 ЗН), прави се паралел с общата гражданска дееспособност, както и анализ в контекста на Конвенцията за правата на хората с увреждания (КПХУ). Обосновават се тезите за непризнаване на завещателната дееспособност на непълнолетните, както и правото на лицата под пълно запрещение поради душевна болест да завещават, ако при извършване на завещанието са действали разумно. Отправна точка е схващането, че завещателната дееспособност е специална, което не позволява към нея да бъдат пренасяни началата на общата гражданска дееспособност. Изводите в изследването са много убедителни и подкрепени от обстоен сравнителноправен преглед.

○ Преглед на подбрани решения от най-новата практика на ВКС по въпроси на семейното право - на критичен анализ са подложени въпроси от института на трансформацията на съпружеско имущество, както и на произхода.

○ Относно формата за действителност на брачния договор - доразвива (а не повтаря) възгледи на автора, които той е застъпвал в докторската си дисертация, не повтаря и публикация, представена за придобиването на ОНС „доктор“.

○ Може ли да се претендира частична трансформация при одобрено от бракоразводния съд споразумение за съсобственост? Практически въпроси при липса на уговорка за съотношението на дяловете. В статията се търси отговор на въпроса, поставен с тълкувателно дело № 3/2015 г. по описа на ВКС, Гражданска колегия, решен с ТРОСГК 3/2015 от октомври 2018 г. - изводите до определена степен са възприети от ОСГК, срв. самото ТР.

И така, **по група от показатели Г определям на кандидата д-р Димитър Топузов 250** вместо посочените 245 т. поради това, че окачествявам едно негово съчинение като студия, а не както е първоначално точкувано като статия.

4.2. На д-р Иван Мангачев

4.2.1. Представената монография (Окончателност на сетълмента ...) отговаря на изискванията за такъв научен труд, предвидени от § 1, т. 10 ДР ЗРАСРБ. Тя съдържа 199 с. текст без библиографията и приложенията. Липсва обаче информация за научен редактор и/или научни рецензенти, което създава известно колебание за съответствие с изискванията. Все пак, смятам, че те са спазени, като имам предвид поместения в книгата списък с благодарности към множество колеги, подпомогнали дейността на автора и ролята им за появата на книгата. Имам предвид и това, че тя е издадена през 2013 г. – цели 5 г. преди въвеждането на дефиницията за монография.

До момента това е единствената монография по темата, издавана на български език. Основната уредба е транспонирана в нашето право чрез Директива 98/26/ЕО в Закона за платежните услуги и платежните системи (ЗПУПС) и Закона за публично предлагане на ценни книжа (ЗППЦК). Трудът е структуриран в четири глави. Изводите от изследването биха послужили за усъвършенстване на уредбата и обогатяване на доктрината и практиката. Първа глава проследява историческото развитие и идеите за окончателност на сетълмента от античността до днес. Интересно е да се открие, че с отдавнашната поява на начините за безналични разплащания започват да се обосновават и предпоставките за тях. Последните са предвестници на сегашните елементи на системата за окончателност на сетълмента. Втората глава изследва субектите, третата - елементите на системата за окончателност на сетълмента. Интересни са например сравненията между класически институти на частното право, от една страна, и понятия като сетълмент, договор за окончателност на сетълмента, нетиране, клиринг и прочие. Повечето от тях са убедителни и могат да бъдат подкрепени. Четвъртата глава се спира на особеностите на производството по несъстоятелност при окончателност на сетълмента.

Значение на изследването отбелязвам в два важни икономически сектора, в които се извършват безналичните плащания чрез системи с окончателност на сетълмента – банковата система и търговията с ценни книжа. За тези сектори е много важно какви последици има откриването на производство по несъстоятелност спрямо участник в

безналичните плащания. И колкото повече нараства относителният дял на извършените безналични плащания, толкова по-сериозно значение придобиват изискванията за окончателност на сетълмента.

По-важни приносни моменти, дадени като препоръки *de lege ferenda*:

- уредбата на окончателността на сетълмента да бъде в отделен закон;
- дефиницията на нетирането да се допълни, като обхване и случаите на многостранно нетиране;
- българското законодателство да уреди клиринговите къщи;
- синхронизиране на окончателността на сетълмента с други нормативни актове, които уреждат сходна материя.

Критични бележки. Трябва да се отбележи обаче, че обхватът на изследването далеч надхвърля тематиката, посочена в заглавието – съгласен съм с отбелязаното от проф. Камелия Касабова в предговора на книгата. В допълнение, сетълментът и изискванията относно него са предмет на публичноправна уредба, която датира отпреди времето на поява на Директива 98/26/ЕО. Платежният надзор (в рамките на който се осъществява сетълментът) се отграничава например от банковия надзор като различни видове административен контрол. Признава се още, че уредбата на двата вида надзор предвижда и почти еднакви мерки, прилагани от различни оправомощени органи, функциониращи в рамките на едно и също ведомство (БНБ). *Оттук се поражда въпросът дали не става дума за институт на публичното право.*

На второ място, изследването само би спечелило, ако беше насочено към *определен аспект от* приложението на изискването за окончателност на сетълмента (например – към някой от двата сектора - банковата система или търговията с ценни книжа). В момента многоаспектността на изследването затруднява читателя. Например, не се разбира кое от множеството значения на термина *сетълмент* е водещо. Неубедително книгата започва не с изясняване на понятието, което е централен неин елемент, а с препратка към средата ѝ.

На трето място, прекомерни са препратките към различна по характер и ранг (често - отчасти изменена или отменена) правна уредба, които дезориентират. Иначе казано – трудът страда от прекалена свръхнормативност, която се е отразила върху качеството му да дава или систематизира знания.

Препоръки. За повече достъпност на текста на монографията биха допринесли още следните стъпки. 1) Да отпаднат „сравнителноправните“ препратки, които съдържат само номер на разпоредба и заглавие на правен акт на съответния официален език. Такова посочване качествявам като самоцелно – то дава определен обем на научния труд, но не дава нови знания (пример – т. 1.19, заемащо цели 2 страници основен текст - с. 40-41). Въз основа на него не се извършват допълнително нито сравнения, нито заключения. 2) Уместно е, при желание от страна на д-р Мангачев в едно следващо свое изследване да съобрази доколко законодателят е взел предвид неговите препоръки *de lege ferenda*, както и действащото право, и тенденциите за модернизирание на уредбата. Понастоящем извън ползрението на монографията остават влезлите в сила от 2013 г. досега (посочвам неизчерпателно) Регламент (ЕС) № 909/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 2014 г. за подобряване на сетълмента на ценни книжа в ЕС и за централните депозитари на ценни книжа; Делегиран регламент (ЕС) 2017/391 на Комисията от 11 ноември 2016 г. за допълване на Регламент (ЕС) № 909/2014 на Европейския парламент и на Съвета с регулаторни технически стандарти за доуточняване на предоставяната

информация за интернализацията на сетълмента; Закон за пазарите за финансови инструменти (в сила от 2018 г.); Закон за платежните услуги и платежните системи (ЗПУПС) – също в сила от 2018 г. и заменил действащия едноименен закон по време на написване на монографията.

4.2.2. Статии / доклади - групирам по следния начин:

- По темата на монографията - TARGET 2 and Settlement Finality. - Acta Universitatis Danubius. Juridica, Vol 7, No 1 (2011), 92-99; За codex rationes, codex (ratio) accepti et expensi и receptum argentarii, 2017; Участници в система с окончателност на сетълмента, 2015; - Поради приемствеността с текста на монографията, наблюденията ми за последната важат и тук с добавката за статията на чужд език, че е много добре да се популяризират в чужбина разрешените на българското право;

- По въпроси на вещното право

- (в съвт.) Доклад във връзка с българското вещно право. - В: Protection of immovables in European legal systems. - Материал от световно известна поредица и издателство, с установена обща методология. Само може да се адмира участието на национални докладчици и популяризирането на българското право.

- по национализацията: Принудителното отчуждаване и национализацията като форми на одържавяване; Правните форми на национализацията в банковия сектор - съпоставка и кратък коментар на директива 2014/59/ЕС; Национализацията на „Франко-българската банка“; Законът за обявяване държавна собственост имотите на семействата на бившите царе Фердинанд и Борис и на техните наследници – национализация, експроприация, конфискация или етатизация? - Написани на достъпен език, съдържат задълбочен анализ и убедителни изводи.

- По въпроси на търговското право

- Искът по чл. 71 ТЗ. - Съдържа аргументирани предложения *de lege ferenda*.
- Производството по стабилизация – минало, настояще и близко бъдеще. - Проследява историческото развитие на института и е опит да се предскажат тенденции в уредбата.

- На банковото право: Активната солидарност и нейното приложение в банковото кредитиране; Платежната транзакция в европейското и в римското право; За банковите понятия „влог“, „депозит“ и „сметка“; Еднообразните правила за гаранциите платими при поискване (ЕППП) и българската съдебна практика. – Статиите съдържат анализи, значими за гражданското и търговското право и практика, с достатъчен научен апарат и аргументирани предложения *de lege ferenda*. Само за последните две статии препоръчвам направените изводи и предложения да се подкрепят с позовавания на доктрината и сравнителноправни препратки.

Д-р Иван Мангачев има за Група от показатели Г 240 точки

5. Цитати

Съгласно таблицата с изисквани точки по групи показатели цитатите са в Група от показатели Д. Минималните точки са 50, като са покрити и от двамата кандидати. По Група от показатели Д кандидатът д-р Димитър Топузов има 355 с цитирани общо 9 негови публикации, а кандидатът д-р Иван Мангачев има 190 точки с цитирани общо 4 негови публикации.

Следователно, на основание чл. 26, ал. 3 ЗРАС и двамата кандидати получават положително заключение за участие в конкурса за академичната длъжност „доцент“. Тъй като мястото обаче е за един, трябва да се направи

6. Сравнение между резултатите на кандидатите

Таблица-справка за съответствие с минималните национални изисквания на кандидата д-р Димитър Симеонов Топузов по: област на висше образование 3. Социални, стопански и правни науки, професионално направление 3.6 Право (Гражданско и семейно право)		
Група от показатели	Минимално изискуеми според ППЗРАСРБ точки	Точки на кандидата
Група от показатели А	50	50
Група от показатели В	100	100
Група от показатели Г	200	250
Група от показатели Д	50	355
Общо точки		755

Таблица-справка за съответствие с минималните национални изисквания от кандидата д-р Иван Петков Мангачев по: област на висше образование 3. Социални, стопански и правни науки, професионално направление 3.6 Право (Гражданско и семейно право)		
Група от показатели	Минимално изискуеми според ППЗРАСРБ точки	Точки на кандидата
Група от показатели А	50	50
Група от показатели В	100	100
Група от показатели Г	200	240
Група от показатели Д	50	190
Общо точки		580

По група от показатели Е, които не са задължителни за настоящия конкурс, само кандидатът г-н Топузов е декларирал и доказал резултати, равняващи се на 95 т. Тъй като не са налице условията за вземане предвид на тези точки (арг. чл. 27, ал. 3 и 4 ЗРАС, чл. 57а, ал. 1 и 2 ППЗРАС), те не се добавят към резултатите в таблиците. Но и дори да са налице тези условия, точките само на единия кандидат биха се увеличили, което не променя по същество следващото

7. Заключение

Въз основа на изложените по-горе аргументи за академичната дейност, резултатите на двамата кандидати и на приложените таблици се оказва, че кандидатът д-р Димитър Симеонов Топузов има по-високи показатели (755 т.) от кандидата д-р Иван Петков Мангачев (580 т.).

Следователно кандидатът д-р Димитър Симеонов Топузов отговаря на условията за спечелването на обявения конкурс, поради което гласувам ЗА предлагането от научното жури на неговия избор за академичната длъжност „доцент по гражданско и семейно право” на Факултетния съвет на ЮФ на Пловдивския университет.

Пловдив, 10 март 2025 г.

С уважение,

(А. Шопов)